

[Niels Helveg Petersen]

on, og jeg er ganske overbevist om, at ordførere, der afviser forslaget med den begrundelse, på et senere tidspunkt vil komme til at sande, at sådan kan man ikke gøre. Går der 4-5 år, hvor der ikke foretages mere grundlæggende undersøgelser af Storebæltstrafikken og den samlede øst-vest-trafik, så vil man stå på temmelig bar bund om 4-5 år, når man skal i gang. Så skal man til at genantage i statslig tjeneste meget af den ekspertise, der nu ligesom glider ud af planlægningsarbejdet, som er bygget op omkring statsbroen Store Bælt. Og man skal til at gennemføre fornyede politiske overvejelser, om det nu er den ene eller den anden faste forbindelse, man skal have. Noget sådant er helt uundgåeligt. På de 4-5 år kan dette folketing have nået at skifte sammensætning i hvert fald én, men muligvis også to og tre gange. Forestiller man sig virkelig, at man kommer igennem med at sætte et projekt i værk uden en fornyet beslutning i et fremtidigt folketing med en muligt helt anden sammensætning?

Man vil til den tid stå på temmelig bar bund, når man ønsker at gå i gang. Så skal man til at ruste op, så skal man til til den tid at gennemføre forskellige undersøgelser, for det vil et nyt folketing forlange. Derfor er den eneste sikre konsekvens af afvisningen af vores forslag nu, at man faktisk nu planlægger en yderligere forsinkelse af en fast forbindelse over Store Bælt. Det er konklusionen af afvisning af vores forslag. Hvis man vil undgå det, og hvis man vil opnå, at der på et hvilket som helst tidspunkt meget hurtigt kan tilvejebringes et godt grundlag for beslutninger, så skal man acceptere grundtanken i det radikale forslag; så har man en mulighed for, når de økonomiske omstændigheder tillader det, at gå i gang ret hurtigt.

Det er gået igen hos flere ordførere, at der ingen grund er til at gå ind i denne tankegang, for vi ved tilstrækkeligt, vi har gennemført alle de undersøgelser, som der er behov for, og der er ingen grund til at gå videre. Jeg vil for det første sige, at der er da visse detaljer - jeg husker nogle fra Storebæltsskussionens sidste fase, bl. a. omkring sikkerhedsproblemerne - som ikke var endeligt afklaret, og som mig bekendt ikke er blevet det siden da; og der kan dukke andre problemer op. Men afgørende er det også for mig, at den tekniske og den økonomiske ud-

vikling samt de internationale erfaringer, når det drejer sig om brobyggeri, jo ikke står stille i en 4-5-årig periode, og at der inden for den periode kan ske tekniske nydannelser og indhøstes erfaringer andre steder, som gør det nødvendigt at underkaste det broprojekt, vi har, mere fundamentale undersøgelser og endda også sætte spørgsmålstejn ved det. Tiden står ikke stille i de næste 4-5 år, men man afskærer sig - synes jeg - med afvisningen af forslaget fra at foretage mere grundlæggende overvejelser.

Det er rigtigt, at man fra flere sider siger, vi skal ajourføre det beslutningsgrundlag, vi har, men afgørende er det her, at det, man vil ajourføre, er alt andet end lige netop det væsentlige, nemlig spørgsmålet, om der kan tænkes andre løsninger for en fast forbindelse over Store Bælt end den, man nu har lagt sig fast på. Den side af sagen afskærer man sig ved ajourføringstankegangen fra at gå ind i, og det tror jeg vil vise sig at være en stor fejl.

Når jeg siger, det er med en vis morskab, jeg har hørt indvendingerne, så er det, fordi jeg er overbevist om, at de allerfleste af de ordførere, der har fremført disse indvendinger mod vort forslag, i løbet af ikke så forfærdelig lang en periode vil komme til at spise det i sig igen.

Det har i øvrigt været et gennemgående tema, at selve den form, vi har foreslået, med et ret stort udvalg, ikke er den rette. Jeg vil dog godt gøre den bemærkning, at det jo ikke bare er et stort udvalg, men at der udtrykkelig er peget på, at der skal være en styregruppe på kun 5 medlemmer, der selvfølgelig er tænkt som den udførende kraft; de skulle løbende have mulighed for at diskutere resultaterne med de øvrige medlemmer af udvalget. Vi har udtrykkelig ikke villet ned sætte en kommission, vi har villet have et udvalg med en styregruppe, som til gengæld havde en bred kreds at diskutere sine synspunkter med.

Men jeg vil da godt sige om selve sammensætningen af udvalget og sekretariatsspørgsmål i forbindelse med et sådant udvalg, at hvis det er det, der er hovedanstødsstenen, så er vi selvsagt rede til at gennemdiskutere, om man kan finde en bedre form. Vi er meget åbne over for den rent tekniske side af sagen, hvordan udvalget skal sammensættes, hvorledes udvalget skal betjenes med se-